

Nie dykcja

Celem niniejszej pracy jest wprowadzenie do opracowanego przez Sławomira Lach języka mowy i pisma, a w przyszłości także maszynowego, o nazwie nie dykcja.

Cechy

1. Jednakowy w mowie i piśmie
2. Prosty do opanowania
3. (w przyszłości) Zrozumiały przez maszyny
4. Unikanie wieloznaczności

Sposób osiągnięcia celu

1. Zastąpienie znaków interpunkcyjnych słowami
2. Stosowanie słów do określenia nadrzędności/podrzędności/równorzędności zdań
3. Stosowanie tych samych słów do rozpoczęcia/zakończenia cytatu

Poziomy zdania

W mowie i piśmie zdanie składa się z wielu zdań podrzędnych. Problematiczne staje się stosowanie spójników i przecinków, gdyż w wielu przypadkach prowadzi to do wieloznaczności. Sposobem rozwiązania problemu jest stosowanie konstrukcji kord numer endkord, gdzie numer jest stopień podrzędności w zdaniu. Dla przykładu:

- I kupić kord jeden endkord pies kord jeden endkord lub kot kord zero endkord kropkakord.
- Kord zero endkord pies kord zero endkord lub kot kord jeden endkord kupić kord zero endkord kropkakord

W pierwszym zdaniu chodzi o kupno psa lub kota, a w drugim o to, że pies lub kot kupili coś. Ważnym krokiem jest kończenie zdania na poziomie zero. W innym przypadku należy traktować znak, np. kropkakord jako koniec cytatu. Gy jednak cytujemy część wypowiedzi, to na końcu wstawiamy nickord.

- Pies kord jeden endkord gonić kot kord zero endkord kropkakord
- Kord jeden endkord pies kord zero endkord gonić kot

Powyższe zdania różnią się podmiotami.

Sekwencja ucieczki

Jeżeli w zdaniu chcemy użyć interpunkcji języka nie dykcja, to należy każde takie słowo poprzedzić słowem kord. W większości przypadków nie ma jednak takiej potrzeby, gdyż wystarczy cytowaną wypowiedź wpleść w strukturę dokumentu. Powiedzmy, że chcemy zacytować:

Ja być kord jeden endkord tam kord jeden endkord i tam kord zero endkord kropkakord

Tak to cytujemy

On powiedziec kord jeden Ja być kord dwa endkord tam kord dwa endkord i tam kord jeden endkord kropkakord kord zero endkord kropkakord

Słowa

Język składa się ze słów języka polskiego, jednak pozbawionych odmiany. Dla zaznaczenia, że czegoś jest wiele, jeden lub zero, należy napisać „dowolna ilość”. Jeden jest liczebnikiem domyślnym. Zero oznacza, że czegoś nie ma, a ponad jeden, że jest czegoś więcej niż jeden.

Pytania

Pytania tworzymy poprzez zwrot „Ty podaj ...”.

Pojemniki

Pojemniki należy umieszczać przed rzeczownikiem oznaczającym zawartość, jednak należy je dodatkowo rozdzielić słowem zawiera. Tak czasownik jest słowem zawierać, a spójnik kontener-element to zawiera.